

[Korsgaard.]

Ting overfor det ene store: Hvilket System skal i Fremtiden til, for at Beskæftigelse kan skaffes til alle? Skal det være det, om jeg saa maa sige, kapitalistiske, forbedret, hvad jeg haaber, støttet af alle de Partier, der er repræsenteret her i Salen? For naar Socialdemokratiet taler om, at naar det bliver Flertal, faar vi et andet System, er det jo den bare Snak efter deres Handlinger at dømme, for hvor de har Magten, gør de intet som helst andet end, hvad en jævn god Borgermand i saa mange Henseender kan tiltræde.

Nej, da bliver det Partierne her eller Bevægelser, som ganske vist endnu er i deres Fødsel, men som jeg tror man gør vel i ogsaa i dette Land at regne med, der bliver bestemmende. Jeg haaber inderligt, at dette Lands Styre maa kunne indrette Forholdene saaledes, at vi undgaar Kommunismen, som i saa mange Henseender for mig maa være at betragte som et modbydeligt System paa Grund af den Ufrihed, som den medfører, paa Grund af det Diktatur, som efter min Opfattelse utvivlsomt er Grundlaget for, at den kan holdes. Men det kan alligevel blive saadan, at de, der ikke kan faa Arbejde, kan faa et saa stærkt moralsk Krav paa Tingene, saa vi vel maa vogte os for at sidde det, om jeg saa maa sige europæiske Raab, ja Verdensraab, som lyder ud over Landene, overhørig.

Finansministeren (Bramsnæs): De politiske Ordførere og de finansielle Ordførere har nu talt, og det har jo været Sædvane i de senere Aar, at man derefter gjorde de Bemærkninger fra Ministeriets Side, som man fandt Anledning til. Ja, jeg skylder at tilføje, at den sidste ærede Taler jo erklærede, at han ikke var finansiell Ordfører, men det kunde man ikke vide, før han havde taget Ordet.

Jeg skal ikke komme ind paa de politiske Spørgsmaal, der er behandlet under Debatten, det er en Opgave, der tilkommer Statsministeren, og jeg ved, at Statsministeren vil tage Ordet i Morgen. Naar jeg tager Ordet nu, er det for at gøre nogle faa Bemærkninger til Udtalelser af særlig finansiell Natur, der er fremsat i det væsentlige af de Ordførere, som har behandlet denne Side af Sagen.

I Almindelighed tror jeg, jeg har Lov til at takke for den relative Anerkendelse, som er ydet fra Oppositionens Side, saavel fra den ærede Ordfører for Venstre som fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, med Hensyn til Finanslovens

almindelige Linier. Jeg er klar over, at det er overordentlig vanskeligt i Øjeblikket at udtale sig om Muligheden for Bevillingernes Størrelse med Hensyn til, om de kan holde næste Aar eller ikke — det er Synspunkter, der er fremhævet stærkt fra Ordførernes Side, og jeg maa sige, jeg er fuldt enig med dem paa dette Punkt. Jeg finder det derfor i Almindelighed uden Nytté at give sig til at behandle de forskellige Bevilningssummer talmæssigt og faa en Diskussion i Gang om, hvorvidt man mener, det ene eller det andet Tal kan holde eller ikke. Jeg mener, det er uden Nytté, fordi ingen af os er i Stand til at udtale sig i andet end Formodninger, og det giver jo ikke noget sikkert Grundlag.

Med Hensyn til de enkelte Udtalelser var det ærede Medlem Hr. N. Neergaard inde paa Spørgsmaalet om Skatternes Nedsættelse paa det Budget, som er fremlagt for det kommende Finansaar. Det ærede Medlem anerkendte, at der var regnet med Nedsættelser af Skatter, selv om man ikke havde Grundlag for en saadan Nedsættelse i foreliggende Tal, idet det ærede Medlem udtalte, at under ordinære Forhold maa man følge de hidtil anvendte Principper, men under ekstraordinære Forhold bør man tage disse ekstraordinære Forhold i Betragtning. Jeg takker for det ærede Medlems Tilslutning til det, der er foretaget i saa Henseende. Det ærede Medlem mener, at der burde være budgetteret lavere Beløb for Skatterne; det er et Skøn, som det ærede Medlem og jeg kan være uenige om, men vi er altsaa ikke uenige om, at man i Virkeligheden bør afsætte Reserver, Nedsættelse af Skatterne, for det Aar, der er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard omtalte med Beklagelse det store Underskud paa Statsbanerne. Som det ærede Medlem ved, er jeg ogsaa klar over, at det er en meget tung Belastning paa Statens Økonomi, men jeg ved ogsaa, at Ministeren for offentlige Arbejder gør alt, hvad der kan gøres, for at finde Midler til at bringe dette Underskud noget ned. Jeg tror, der skal kraftige Foranstaltninger til med Hensyn til Administrationen, men som jeg sagde, ved jeg, at Ministeren for offentlige Arbejder ikke er bange for ogsaa at tage kraftige Foranstaltninger i Brug til dette Formaalets Opnaaelse.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte, at Forrentning af udenlandsk Gæld maatte blive større, end den er budgetteret i Finanslovsforslaget. Ja, det